

१३

अत्यन्तै कठिन र आत्तायी पीडामा येशू स्त्रीष्ट

यस अध्यायका मूल पदहरू: लूका २:७, २२-२४, मत्ती २:१-१८, यूहन्ना ८:५८, ५९, लूका २२:४१-४४, मत्ती २७:५१, ५२, रोमी ६:२३ र तितस १:२।
यस अध्यायको मूल सार पद: "तीन बजेतिर येशू यसो भनेर ठूलो सोरले कराउनुभयो, "इलोई, इलोई, लामा सबखथनी?" अर्थात्, "हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्यागनुभयो?" मत्ती २७:४६।

जब हामीले दुःखकष्ट, सतावट, पीडाको विषय हाम्रो दिमागमा आउँछ, प्रायजसो यो प्रश्न उठ्दछ: पाप र दुःखकष्ट आदि कसरी उत्पन्न भए? बाइबलबाट हामीलाई तिनीहरूको उपयुक्त जवाफ छ: तिनीहरू उत्पन्न भए किनभने आत्मनिर्णय गर्न वा स्वविवेकको प्रयोग गर्न स्वतन्त्रता उपलब्ध गराइएका मानव प्राणीले त्यसको दुरुपयोग गरे। हाम्रो परमप्रभु यस्तो हुनुहुन्छ कि उहाँले दिनुभएको वैयक्तिगत वा व्यक्तिगत अधिकारलाई सदुपयोग वा दुरुपयोग गर्न मानिस स्वतन्त्र छ र उसको अनुमति बिना उहाँले उसलाई उसकै भलाई हुन हस्तक्षेप गर्नुहुन्न। तर यसले फेरि अर्को प्रश्न खडा गराउँछ: मानिसमा पाप आउँछ भन्ने कुरो के परमप्रभुलाई पहिला नै थाहा थिएन र? हो, मानिसलाई सृष्टि गर्नु नै सीएस लिविसको अनुसार जोखिमपूर्ण कार्य थियो भनेर परमप्रभुलाई थाहा थियो तर त्यो जोखिम किम्मती वा दामी थियो।

दामी वा किम्मती जोखिम रे? कसको लागि? हाम्रो लागि, जब परमप्रभु स्वर्गको सिंहासनमा बसिरहनुहुन्छ? ठ्याक्कै त्यो त होइन। सबै बौद्धिक प्राणीहरूलाई दिइएको आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रता परमप्रभुको निम्ति यस्तो पवित्र थियो कि उहाँ आफैले दुःखकष्टको मार सहन राजी हुनुभयो, जुन स्वतन्त्रताको हाम्रो दुरुपयोगले ल्याएको थियो। यो दुःखकष्ट र पीडा येशूको जीवन र मृत्युले हामीलाई देखाइएको छ। हाम्रै मानव शरीर धारणा गरेर

पाउनुभएको उहाँको कष्टले स्वर्ग र पृथ्वीको बीचमा यस्तो सम्बन्धहरू जोड्नुभयो कि त्यो अनन्तकाल सम्म रहिरहनेछ।

यस अध्यायको झलकः हाम्रो निम्ति येशूले के कष्ट वा दुःख पाउनुभयो? उहाँको त्यो कष्टले हामीलाई के सिक्न सक्छौं?

१. सुरुका दिनहरूमा

येशूका बालककाल र सेवाकार्य सुरु गर्नुभन्दा अघिका वर्षहरूको बारेमा हामीलाई कमै जानकारी दिइएको छ। तर, ती अवस्थाको बारेमा र कस्तो खालको संसारको वातावरणमा उहाँ हुर्कनुभएको थियो केही पदहरूले हामीलाई बताउँदछ।

देहायका केही पदहरू पढ्नुहोस्। येशूले सुरुदेखि नै कस्तो खालको जीवन उहाँले सामना गर्नुपरेको थियो भनेर ती पदहरूले हामीलाई के देखाउँछन्? हेर्नुहोस्: "१ ती दिनमा कैसर अगस्टसले तिनको सारा साम्राज्यमा जनगणना लिनु भन्ने हुकुम जारी गरे। २ कुरेनियस सिरियाका हाकिम हुँदा यो पहिलो पल्टको जनगणना थियो। ३ सबै जना नाउँ दर्ता गराउन आफ्नो-आफ्नो सहर गए। ४ योसेफ पनि गालीलको नासरतबाट यहूदियाको बेथलेहेम भन्ने दाऊदको सहरमा गए, किनभने तिनी दाऊदका कुटुम्ब र वंशका थिए। ५ नाउँ दर्ता गराउन तिनी आफूसँग मगनी भएकी मरियमलाई साथमा लिएर गए। मरियम गर्भवती थिइन्। ६ तिनीहरू त्यहाँ भएकै बेला मरियमको बालक जन्माउने बेला आयो। ७ तिनले आफ्नो जेठो छोरो जन्माइन् र उहाँलाई लुगाले बेहेर झुँडमा राखिन्, किनकि तिनीहरूका निम्ति पौवामा ठाउँ थिएन।" लूका २:१-७, र "२१ आठौँ दिनमा बालकको खतना हुँदा उहाँको नाउँ येशू राखियो, जुन नाउँ उहाँ गर्भमा आउन अघि स्वर्गदूतले दिएका थिए।

२२ मोशाको व्यवस्थाअनुसार तिनीहरूको शुद्ध हुने समय पूरा भएपछि तिनीहरूले उहाँलाई परमप्रभुको सामुन्ने समर्पण गर्न यरूशलेममा ल्याए, २३ जस्तो परमप्रभुको व्यवस्थामा लेखिएको छ, "पहिलो जन्मने हरेक जेठोचाहिँ परमप्रभुको निम्ति पवित्र कहलाइनेछ।" २४ अनि "एक जोर ढुकुर वा परेवाको दुई वटा बचरा" भनी परमप्रभुको व्यवस्थामा भनेजस्तै तिनीहरू बलिदान चढाउन आए।" लूका २:२१-२५

(लेबी १२:६-८ पनि हेर्नुहोस्)। "१ ती दिनमा कैसर अगस्टसले तिनको सारा साम्राज्यमा जनगणना लिनु भन्ने हुकुम जारी गरे। २ कुरेनियस

सिरियाका हाकिम हुँदा यो पहिलो पल्टको जनगणना थियो। ३ सबै जना नाउँ दर्ता गराउन आफ्नो-आफ्नो सहर गए। ४ योसेफ पनि गालीलको नासरतबाट यहूदियाको बेथलेहेम भन्ने दाऊदको सहरमा गए, किनभने तिनी दाऊदका कुटुम्ब र वंशका थिए। ५ नाउँ दर्ता गराउन तिनी आफूसँग मगनी भएकी मरियमलाई साथमा लिएर गए। मरियम गर्भवती थिइन्। ६ तिनीहरू त्यहाँ भएकै बेला मरियमको बालक जन्माउने बेला आयो। ७ तिनले आफ्नो जेठो छोरो जन्माइन् र उहाँलाई लुगाले बेहेर डूँडमा राखिन्, किनकि तिनीहरूका निम्ति पौवा वा लजमा ठाउँ थिएन।" लूका २:१, "१ हेरोद राजाको समयमा यहूदियाको बेथलेहेममा जब येशूको जन्म भयो, पूर्वका ज्योतिषीहरू यरूशलेममा आइपुगे र तिनीहरूले भने, २ "यहूदीहरूका राजा भई जन्मने कहाँ हुनुहुन्छ? किनभने हामीले उहाँको तारा पूर्वमा देख्यौं र उहाँलाई दण्डवत् गर्न आएका छौं।"

३ जब हेरोद राजाले यो सुने, तिनी बेचैन भए, र तिनीसँग सारा यरूशलेम पनि बेचैन भयो। ४ अनि तिनले सबै मुख्य पूजाहारीहरू र जनताका शास्त्रीहरूलाई भेला गरे, र "खीष्टको जन्म कहाँ हुने हो?" भनी सोधपूछ गरे। ५ तिनीहरूले तिनलाई भने, "यहूदियाको बेथलेहेममा। किनभने अगमवत्ताले लेखेका छन्: ६ 'ए बेथलेहेम, यहूदा मुलुकको गाउँ, तँ कुनै किसिमले यहूदाका शासकहरूका बीचमा कुनैभन्दा पनि तुच्छ छैनस, किनकि तँबाट एउटा शासक निस्किएउनेछन्, जसले मेरा मानिस, इस्राएलको हेरचाह गर्नेछन्।" ७ तब हेरोदले ती ज्योतिषीहरूलाई गुप्तमा बोलाएर तारा कुन समय देखा परेको हो, सो तिनीहरूबाट पत्ता लगाए। ८ तिनले तिनीहरूलाई यसो भनेर बेथलेहेममा पठाए, "जाओ, र ठीकसँग त्यस बालकको खोजी गर। तिनलाई भेट्दापछि मलाई खबर गर, र म पनि तिनलाई दण्डवत् गर्नेछु।" ९ तब राजाको कुरा सुनेर तिनीहरू आफ्ना बाटो लागे। जुन तारा तिनीहरूले पूर्वमा देखेथे, त्यो तारा तिनीहरूका अगि-अगि गयो, र बालक भएको ठाउँमा पुगेपछि त्यो तारा त्यहीं अडियो। १० जब तिनीहरूले त्यो तारा देखे, तब तिनीहरू अति आनन्दित भएर रमाए। ११ अनि घरभित्र पसेर तिनीहरूले बालकलाई उहाँकी आमा मरियमको साथमा देखे, र घोप्टो परेर उहाँलाई दण्डवत् गरे। तब आफ्ना कन्तुर खोलेर उहाँलाई सुन, सुगन्धित धूप र मूर्कका भेटी चढाए। १२ अनि हेरोदकहाँ फर्की नजानू भन्ने सपनामा चेताउनी पाएर तिनीहरू अर्कै बाटो भएर आफ्नो देशमा फर्के। १३ तिनीहरू गएपछि, परमप्रभुका एउटा दूत सपनामा योसेफकहाँ देखा परे र तिनले

यसो भने, “उठ, साना बालक र उहाँकी आमालाई साथ लिई मिश्रदेशमा भागिहाल, र तिमीलाई मैले नभनेसम्म त्यहीं बस। किनकि, हेरोदले बालकलाई मार्न उहाँको खोजी गर्न लागेको छ।” १४ अनि तिनी उठेर साना बालक र उहाँकी आमालाई साथमा लिई मिश्रदेशमा राती नै गइहाले, १५ र हेरोदको मृत्यु नहोउज्जेल त्यहीं बसे। अगमवक्ताद्वारा परमप्रभुले भन्नुभएको वचन यसरी पूरा भयो, “मैले आफ्ना पुत्रलाई मिश्रदेशबाट बोलाएँ।” १६ तब ज्योतिषीहरूले तिनलाई छकाएको कुरा हेरोदले थाहा पाए, र तिनी रीसले चूर भए। अनि ज्योतिषीहरूबाट थाहा भएको समयअनुसार बेथलेहेम र त्यस इलाका भित्रका दुई वर्ष र त्यसदेखि मुनिका सबै बालकहरूलाई मार्न लगाए। १७ तब यर्मिया अगमवक्ताले भनेको वचन पूरा भयो, १८ “रामामा एउटा शब्द सुनियो, डाँको छोडी-छोडी रोएको र विलापको ठूलो आवाज, राहेल आफ्ना बालकहरूका लागि रोइरहेकी, सान्त्वना तिनले इन्कार गरिन्, किनकि तिनका बालकहरू अब रहेनन्।” मती २:१-१८।

हुन त, विपन्न वा गरिब वर्गमा रहनेमा येशू प्रथम व्यक्ति थिएन न त उहाँलाई बालककालदेखि नै मारिने खेदोमा पर्नुभएको पहिलो व्यक्ति हुनुहुन्थ्यो। सानैदेखि येशूले पाउनुभएको दुःखकष्टमा अर्को विशेष वातावरणले पनि साथ दिएको थियो जुन हामीले बुझ्नुपर्दछ।

हेर्नुहोस्, युहन्ना १:४६। सानैदेखि र हुर्केपछि पनि येशूले दुःख र खेदो सहनुपरेको थियो भनेर त्यस पदले हामीलाई कस्तो आभास् दिन्छ? “नथानेलले तिनलाई भने, “के नासरतबाट केही असल कुरा आउन सक्छ र?” फिलिपले तिनलाई जवाफ दिए, “आएर हेर।”

(नासरत १००-१५० जनसंख्या भएको सानो गाउँ थियो। तत्कालिन यहूदीहरूको समयमा पनि यो गाउँ त्यस्तो नाउँ चलेको वा इज्जत भएको गाउँ थिएन। सहरमा बस्नेहरूले नासरतलाई जाबो गाउँ भनेर हेपाहाको दृष्टिले हेर्दथे-अनुवादकको खोजबाट।)

पतन हुनुभन्दा अघि आदम र हव्वा बाहेक यस पतित विश्वमा अर्को पापरहित, निष्कलङ्क र निर्दोषी जीवन बिताउनेमा केवल येशूमात्र हुनुहुन्थ्यो। शुद्ध, चोखो, निष्कलङ्क, पापरहित येशूको जीवन पापै पापले जरा गाडिएको र फोहरको हिलोले जमेको संसारमा हुर्कनु र जिउनुभएको थियो। नैतिक, मौलिक, सामाजिक र धार्मिक भ्रष्ट भएकोसंसारसँग बालककाल देखि नै निरन्तररूपमा भिड्नुपरेको चोखो र निष्कलङ्क येशूलाई कस्तो पीडा भएको

होला? पापले गर्दा हाम्रो कठोर हृदय भएतापनि पाप र दुष्टहरूको वाक्क लागदो व्यवहारदेखि हामी खुम्चिन चाहन्छौं। पापको कुनै दाग नभएको, पवित्र र चोखो येशूलाई त्यस्तो पापको फोहर वातावण कस्तो भएको होला? उहाँ र उहाँको वरपरि रहेकाहरूको बीचमा कस्तो अन्तर होला? उहाँको निमित्त धेरै पीडादायी भएको होला।

तपाईंले आफूले आफैलाई सोध्नुहोस् "मेरो वरिपरिरहेका पापहरूप्रति म कतिको संवेदनशील छु? र तिनीहरू पापी भएकोले तिनीहरूप्रति मेरो मन के कठोर छ? तपाईंले के पढ्नुहुन्छ, मोबाइलमात्र चलाउने लतमा हुनुहुन्छ कि वा तपाईंले के फिलिमहरू वा सामाजिन सञ्जालहरू हेर्नुहुन्छ जसले गर्दा तपाईंको हृदय कठोर वा असंवेदनशील हुन पुगेको कि?"

२. सबै मानिसहरूबाट तिरस्कृत र बहिस्कृत येशू

येशू ख्रीष्ट परमप्रभु, सारा स्वर्ग र पृथ्वीको सृष्टिकर्ता भएतापनि सारा संसारलाई पापको पासोबाट छुटाउन बलि हुन उहाँ आउनुभयो। यसलाई मध्यनजरमा राखेर देहायका केही पदहरू पढ्नुहोस्। यस पृथ्वीमा सामना गर्नु परेको दुःखकष्टको बारेमा केही हृदयसम्म ती पदहरूले हामीलाई कसरी बुझाउन प्रयास गर्दछ?

"२२ तब उहाँकहाँ दुष्ट आत्माले सताएको एक जना अन्धो र गूँगो मान्छे ल्याइयो। येशूले त्यसलाई निको पार्नुभयो, यतिसम्म कि, त्यो गूँगो मानिस बोल्ने र देख्ने भयो। २३ अनि सबै भीडले अचम्म मानेर भने, "के यिनी दाऊदका पुत्र नै हुन सक्छन्?"

२४ तर यो सुनेर फरिसीहरूले भने, "यस मानिसले दुष्ट आत्माको मालिक बालजिबुलद्वारा मात्र भूतहरूलाई धपाउँछ।" मत्ती १२:२२-२४, "१६ उहाँ नासरतमा आउनुभयो, जहाँ उहाँ हुर्कनुभएको थियो। उहाँ आफ्नो आदतअनुसार शबाथ-दिनमा सभाघरमा जानुभयो, र पढ्नलाई खडा हुनुभयो। १७ उहाँलाई यशैया अगमवक्ताको पुस्तक दिइयो। उहाँले त्यो पुस्तक खोल्नुभयो, र यो कुरो लेखिएको खण्ड निकाल्नुभयो: १८ "परमप्रभुका आत्मा ममाथि छ, किनभने गरीबहरूलाई सुसमाचार सुनाउनका निमित्त उहाँले मलाई अभिषेक गर्नुभएको छ। कैदीहरूलाई छुटकाराको घोषणा गर्न, र अन्धाहरूलाई दृष्टि दिन, थिचोमिचोमा परेकाहरूलाई स्वतन्त्र गराउनका निमित्त, १९ र परमप्रभुका प्रसन्नताको वर्ष घोषणा गर्नका निमित्त उहाँले मलाई पठाउनुभएको छ।"

२० उहाँले पुस्तक बन्द गर्नुभयो, र एक जना सेवकलाई दिएर उहाँ बस्नुभयो। सभाघरमा भएकाहरू सबैको नजर उहाँमाथि पऱ्यो। २१ तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आज धर्मशास्त्रको यो वचन तिमीहरूले सुन्दासुन्दै पूरा भएको छ।”

२२ सबैले उहाँको सराहना गरे, र उहाँको मुखबाट निस्केका कृपापूर्ण वचनमा छक्क परे, र तिनीहरूले भने, “यिनी योसेफका छोरा होइनन् र?” २३ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “निःसन्देह, तिमीहरूले मलाई यो उखान भन्नेछौं, ‘ए वैद्य, आफैलाई निको पार। कफर्नहुममा तिमीले जे जति गर्नु भनी हामीले सुनेका थियौं, ती यहाँ आफ्नो सहरमा पनि गर।’” २४ अनि उहाँले भन्नुभयो, “साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, कुनै पनि अगमवक्तालाई उनको आफ्नो देशमा स्वागत हुँदैन। २५ तर वास्तवमा म तिमीहरूलाई भन्दछु, इस्राएलमा एलियाको समयमा धेरै विधवाहरू थिए, त्यस बेला जब साढे तीन वर्ष वृष्टि रोकियो, यहाँसम्म कि सारा देशमा ठूलो अनिकाल परेको थियो। २६ तर एलिया सीदोन देशको सारपतमा भएकी एउटी विधवाकहाँ मात्र पठाइए, अरू कसैकहाँ पठाइएनन्। २७ एलीशा अगमवक्ताको बेलामा इस्राएलमा धेरै कुष्ठरोगीहरू भए तापनि सिरियाली नामान मात्र निको पारिए, अरू कोही निको पारिएनन्।”

२८ यी कुरा सुनेर सभाघरमा भएका सबै जना रीसले चूर भए। २९ तिनीहरू उठे र उहाँलाई सहरबाट बाहिर निकालिकन जुन पहाडमा तिनीहरूको सहर बनाइएको थियो, त्यसैको टाकुरामा लगेर उहाँलाई तलतिर खसालिदिन खोजे। ३० तर उहाँ तिनीहरूका बीचबाट छिरेर निस्कजानुभयो।” लूका ४:१६-३०, “४२ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “परमेश्वर तिमीहरूका पिता हुनुहुँदो हो त तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्नेथियौं, किनभने म परमेश्वरबाट निस्किएँ। म आफ्नै इच्छाले आएको होइनँ, तर उहाँले मलाई पठाउनुभयो। ४३ मैले भनेको तिमीहरू किन बुझ्दैनौं? किनभने तिमीहरूले मेरो वचन सुन्न सक्दैनौं। ४४ तिमीहरू आफ्नो पिता दियाबलसका हौं, र तिमीहरूका पिताको इच्छा पूरा गर्ने तिमीहरूको सङ्कल्प छ। त्यो त सुरदेखि नै हत्यारा थियो, र सत्यसँग त्यसलाई केही वास्ता छैन। किनभने त्यसमा केही सत्य छैन। जब त्यसले झूट बोल्दछ, त्यो आफ्नै स्वभावअनुसार बोल्दछ, किनभने त्यो झूटो हो र झूटको पिता हो। ४५ म सत्य बोल्दछु, तर तिमीहरू मलाई विश्वास गर्दैनौं।

४६ तिमीहरूमध्ये कसले मलाई पापको दोष लाउन सक्छ? यदि म सत्य बोल्दछु भने, किन तिमीहरू ममाथि विश्वास गर्दैनौ? ४७ जो परमेश्वरको हो, त्यसले परमेश्वरका वाणी सुन्दछ। तिमीहरू परमेश्वरका होइनौ, यसैकारण तिमीहरू सुन्दैनौ।” ४८ यहूदीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, “के हाम्रो यो भनाइ ठीक होइन, कि तिमी सामरी हौ र तिमीलाई दुष्टआत्मा लागेको छ?” ४९ येशूले जवाफ दिनुभयो, “ममा दुष्ट आत्मा भूत छैन, तर म आफ्ना पिताको आदर गर्दछु, र तिमीहरू मेरो अनादर गर्दछौ। ५० तर म आफ्नै महिमा खोज्दिनँ, एक जना हुनुहुन्छ जसले महिमा खोज्नुहुन्छ र फैसला गर्नुहुन्छ। ५१ साँचै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि कसैले मेरो वचन पालन गर्‍यो भने त्यसले कहिल्यै मृत्यु देख्नेछैन।” ५२ यहूदीहरूले उहाँलाई भने, “अब हामीलाई पक्का थाहा भयो, तिमीलाई दुष्टआत्माले सताएको छ। अब्राहामको मृत्यु भयो, अगमवक्ताहरू पनि मरे, तर तिमी भन्दछौ, ‘कसैले मेरो वचन पालन गर्‍यो भने त्यसले कहिल्यै मृत्यु चाख्नेछैन।’ ५३ के हाम्रा पुर्खा अब्राहामभन्दा तिमी महान् हौ? उनको मृत्यु भयो, अनि अगमवक्ताहरू पनि मरे। तिमीचाहिँ आफैलाई को हुँ भनी दाबी गर्छौ?” ५४ येशूले जवाफ दिनुभयो, “यदि मैले आफ्नै महिमा गरें भने मेरो महिमा व्यर्थ हुन्छ। मलाई महिमा दिने मेरा पिता हुनुहुन्छ, जसलाई तिमीहरू ‘हाम्रा परमेश्वर’ भन्दछौ। ५५ तिमीहरूले उहाँलाई चिनेका छैनौ, तर म उहाँलाई चिन्छु। म उहाँलाई चिन्दिनँ भन्छु भने म तिमीहरूसह झूटा ठहरिनेछु। तर म उहाँलाई चिन्दछु, र उहाँको वचन पालन गर्दछु। ५६ तिमीहरूका पुर्खा अब्राहाम मेरो दिन देख्नलाई प्रफुल्लित भएका थिए, र तिनले देखे अनि रमाए।”

५७ यसकारण यहूदीहरूले उहाँलाई भने, “तिमी अझै पचास वर्ष पुगेका छैनौ, त के तिमीले अब्राहामलाई देखेका छौ?” ५८ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साँचै म तिमीहरूलाई भन्दछु, अब्राहाम हुनुभन्दा अघिबाटै म छँदैछु।” ५९ तब तिनीहरूले उहाँलाई हान्न भनी ढुङ्गा टिपे, तर येशू लुकेर मन्दिरबाट बाहिर निस्किसके।” यूहन्ना ८:४२-५९।

देश र समाजका अगुवाहरू, यहूदी धर्मका पण्डित र धर्मगुरुहरू र साधारण मानिसहरूले येशूको जीवन, क्रियाकलाप र शिक्षाहरूलाई निरन्तररूपमा गलत सम्झेका थिए र उहाँ सबैको सामु आँखाको छारो बनेका थिए। आफूले सेवा गर्न मानिसहरूले उहाँलाई तिरस्कार, अपमान, घृणा गरेका थिए। उहाँलाई तिनीहरूले धुलोपिठो गर्न चाहेका थिए। पहाडबाट तल

खसालेर उहाँलाई मारेर उहाँको अस्तित्वलाई तिनीहरूले सखाप पार्न चाहेका थिए। यदि भनौं भने, मानौं कुनै बाबुले आफ्नो अल्लारे, विग्रिएको र भ्रष्ट भएको छोरालाई उकास्न आफूसँग भएको सबै थोक दिन तयार भएका थिए रे। तर त्यस छोराले बाबुको माया, ठिक हुन बिनित्तिभाऊ र अनुरोधलाई तिरस्कार गर्दै, उनलाई गालीगलौज गर्दै, अपमान गर्दै उनको प्रस्तावलाई ठुक-याइ दिन्छ। उसको जीवन विल्कुल नाश हुनबाट बचाउन उसको अत्यधिक भलो चाहने र सहयोग गर्ने बुबाबाहेक अरू कोही नहुन सक्छ। यस पृथ्वीमा येशू रहुञ्जेल त्यस बाबुले जस्तै मानिसहरूको तिरस्कार, अवज्ञा, अवज्ञा, हेला आदि सहनुपरेको थियो। उनको निमित्त कस्तो पीडादायी थियो होला?

मत्ती २३:३७ पढनुहोस्। येशूलाई तिरस्कार गर्दा उहाँलाई कस्तो अनुभव भएको थियो? जब तपाईं पढ्नुहुन्छ तब यो आफैलाई सोध्नु होस् "के उहाँ आफैको निमित्त नराश्रो मानिरहनुभएको छ? (यो प्रायजसो हामी गर्दछौं) वा अरू कुनै कारणले?" अर्कै कारण छ भने के? हेर्नुहोस्, "ए यरूशलेम, ए यरूशलेम, तँ जसले अगमवक्ताहरूलाई मार्ने र तँकहाँ पठाइएकाहरूलाई दुङ्गाले हान्ने! जसरी कुखुरीले आफ्ना चल्लाहरूलाई पखेटामुनि बटुल्छ, त्यसरी नै मैले धेरै पल्ट तेरा बालकहरूलाई बटुल्ने इच्छा गरेँ, तर तँले मानिनस्।"

मानिसहरूको तिरस्कार, हेपाहा र दवाउने प्रवृत्ति हामी सबैले अनुभव गरेका छौं। हुन सक्छ हामी निस्वार्थी भएकोले येशूले जस्तै पिडा होला। तर मानिसहरूलाई उद्धार गर्न आउँदा तिनीहरूले उहाँलाई कस्तो व्यवहार गर्ने छ सो उहाँलाई अघिबाटै पूरा थाहा थियो र उहाँलाई तिरस्कार गर्दा त्यसको नतिजा उहाँले के भोग्नुपर्नेछ सो उहाँलाई अघिबाटै थाहा थियो। त्यस परिवेशमा उहाँलाई कस्तो मन भयो होला? उहाँको दिमागमा कस्तो भाँडभैलो चल्यो होला? "येशूको निर्दोषपना र अवोधपनाले गर्दा सैतानको आक्रमणको गहिरो वा तिब्र चोट उहाँले अनुभव गर्नेभएको थियो।"-दिदीमा एलेन, "सेलेक्टेट मेसेजेज, बुक ३, पृ. १२९बाट रूपान्तरित।

कसैले तपाईंलाई हेप्यो, तिरस्कार गर्‍यो, दवाउन वा धुलोपिठो गर्न खोज्यो भने ती चोटहरूसँग सामनाको निमित्त सहयोग पाउन येशूबाट तपाईंले के सिक्नु भएको छ? उहाँको अनुकरणीय उदाहरणलाई तपाईंले कसरी हेर्नुहुन्छ? तपाईंको आफ्नै जीवनमा त्यसलाई कसरी प्रयोग गर्नुहुन्छ?

३. गेतसमनीमा येशू

"३२ त्यसपछि उहाँहरू गेतसमनी नाउँ भएको ठाउँमा जानुभयो, र उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "मैले प्रार्थना गरुञ्जेल तिमीहरू यहीं बस।" ३३ तब उहाँले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई साथमा लैजानुभयो, र उहाँ अत्यन्तै विचलित र ज्यादै खिन्न हुन लाग्नुभयो। ३४ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "मेरो आत्मा मृत्युसम्मै शोकले व्याकुल भएको छ। तिमीहरू यहीं बस, र जागा रहो।" मर्कूस १४:३२-३४।

यस संसरमा ३३ वर्षसम्म उहाँले जुन जुन कष्ट र पीडाहरू भोग्नुभयो तिनीहरूको दाँजोमा क्रूसमा टाँगिनुभन्दा अघि भोग्न थाल्नु भएको पीडा केही पनि थिएन। अनन्त युगदेखि (एफिसी १:१-४,२ तिमोथी १:८, ९, तीतस १:१,२ आदि) यस संसारको पापको निमित्त येशू बलि हुनुपर्ने योजना भएको थियो। अब त्यो समय वास्तविकरूपमा आउन लागेको थियो।

गेतसमनीमा येशूले सामना गर्नु भएको पीडालाई देहायका पदहरूले हामीलाई के बताउँछ? हेर्नुहोस्, "३६ तब येशू गेतसमनी भन्ने ठाउँमा तिनीहरूसँग जानुभयो, र चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरू यहीं बस, मचाहिँ अलि पर गएर प्रार्थना गर्छु।" ३७ र आफूसँग पत्रुस र जब्दियाका दुई छोराहरूलाई लिएर उहाँ शोकित र व्याकुल हुन लाग्नुभयो। ३८ तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "मेरो प्राण गहिरो शोकले मरेतुल्य भएको छ। तिमीहरू यहीं बस, र मसँग जागा रहो।" ३९ अनि उहाँले अलि अगाडि गएर लम्पसार परी प्रार्थना गर्नुभयो, "हे मेरा पिता, हुन सक्छ भने, यो कचौरा मबाट हटोस्। तरै पनि मैले इच्छा गरेबमोजिम होइन, तर तपाईंले इच्छा गर्नुभएबमोजिम होस्।" मत्ती २६:३६-३९, "३२ त्यसपछि उहाँहरू गेतसमनी नाउँ भएको ठाउँमा जानुभयो, र उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "मैले प्रार्थना गरुञ्जेल तिमीहरू यहीं बस।" ३३ तब उहाँले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई साथमा लैजानुभयो, र उहाँ अत्यन्तै विचलित र ज्यादै खिन्न हुन लाग्नुभयो। ३४ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "मेरो आत्मा मृत्युसम्मै शोकले व्याकुल भएको छ। तिमीहरू यहीं बस, र जागा रहो।"

३५ अनि अलि पर गएर उहाँ भूईँमा घोट्टिनुभयो, र हुन सक्छ भने त्यो घडी उहाँबाट टलोस् भनी प्रार्थना गर्नुभयो। ३६ अनि उहाँले भन्नुभयो, "अब्बा, पिता, तपाईंको निमित्त सबै कुरा सम्भव छ। यो कचौरा मबाट हटाइदिनुहोस्। तर पनि मैले इच्छा गरेजस्तो होइन, तपाईंले इच्छा

गर्नुभएजस्तो होस्।" ३७ उहाँ फेरि आउनुहुँदा तिनीहरूलाई निदाइरहेका भेट्टाउनुभयो। उहाँले पत्रुसलाई भन्नुभयो, "सिमोन, के तिमी निदाइरहेछौ? के एक घण्टा पनि जागा बस्न सकेनौ? ३८ जागा रहो, अनि प्रार्थना गर, र तिमीहरू परीक्षामा नपर। आत्मा त साँच्चै तयार छ, तर शरीर दुर्बल छ।" मर्कूस १४:३२-३८ र "३९ बाहिर निस्केर सदाइँ उहाँ जैतून डाँडामा जानुभयो, र उहाँका चेलाहरू पनि पछिपछि लागे। ४० त्यस ठाउँमा पुगेपछि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरू प्रार्थना गरिरहो, र परीक्षामा नपर।" ४१ उहाँ तिनीहरूबाट प्रायः तीस मिटर पर गएर घुँडा टेकी प्रार्थना गर्नुभयो, ४२ "हे पिता, तपाईंको इच्छा भए, यो कचौरा मबाट हटाइदिनुहोस्। तर मेरो इच्छा होइन, तपाईंको इच्छा पूरा होस्।" ४३ तब स्वर्गबाट एउटा दूत उहाँलाई बल दिन उहाँकहाँ देखा परे। ४४ अत्यन्त सङ्कष्टमा परेर आग्रहपूर्वक उहाँ प्रार्थना गर्न लाग्नुभयो, र उहाँको पसीना रगतका ठूला-ठूला थोप्लाजस्तै जमिनमा खसिरहेका थिए। ४५ प्रार्थनाबाट उठेर चेलाहरूकहाँ आउनुहुँदा उहाँले तिनीहरूलाई शोकले गर्दा निदाइरहेका भेट्टाउनुभयो। ४६ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरू किन निदाइरहेका छौ? उठ र परीक्षामा नपर्नलाई प्रार्थना गर।" ४७ उहाँ बोल्दाबोल्दै, एउटा भीड त्यहाँ आइपुग्यो। बाह्र चेलामध्ये एक जना यहूदा भन्नेचाहिँ तिनीहरूका अगिअगि आयो। येशूलाई चुम्बन गर्नलाई त्यो उहाँको नजिकै गयो। ४८ तर येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, "यहूदा, के तिमी मानिसको पुत्रलाई चुम्बनद्वारा विश्वासघात गर्न चाहन्छौ?" लूका २२:३९-४८।

"आफ्नो चेलाहरूबाट उहाँ अलि पर जानुभयो, तर त्यति टाढा त होइन किनकि तिनीहरूले उहाँलाई दुवै देख्न र सुन्न सक्नुन्। अनि उहाँ जमिनमा लम्पछार पर्नुभयो। पापले गर्दा आफू आफ्नो पिताबाट अलग भएको बेदनाको अनुभव गर्नुभयो। परमप्रभु पिता र उहाँको बीचमा पापले ल्याएको खाल्डो अत्यन्तै फराकिलो, गहिरो र अन्धकार थियो कि तिनीहरूको अगाडि उहाँको आत्मा र भावनाहरू काँप्न थालेका थिए। तर त्यो पीडालाई साम्य पार्न उहाँको दैविक शक्तिलाई प्रयोगमा ल्याउनु कुनै हालतमा प्रयत्न गर्न हुँदैनथ्यो। मानिस भएर मानिसका पापका परिणामहरू भोग्नै पर्दथ्यो। परमप्रभुका आज्ञाहरू उल्लङ्घन गर्ने दुष्टहरूले पाउने सजायलाई मानिस भएको हैशियताले येशूले सहनै पर्दथ्यो। दुष्टहरूमाथिको परमप्रभुको क्रोध उहाँमाथि बज्रिएको थियो र त्यो उहाँले सहनै पर्दथ्यो।

"पहिला कहिल्यै नउभएको फरक स्थितिमा अब उहाँ उभिनु भएको थियो। उहाँको पीडा वा बेदनालाई अगमवक्ता जकरियाले स्पष्टरूपमा यसरी वर्णन गरेका छन्, "६ कसैले त्यसलाई तिम्रो शरीरमा भएका यी चोटचाहिँ के हुन्?" भनी सोधे भने, त्यसले जवाफ दिनेछ, 'यी मेरा मित्रहरूको घरमा मैले पाएका चोटहरू हुन्'। ७ "ए तरवार, मेरो गोठालाको विरुद्धमा उठ्, नजिकका मानिसको विरुद्धमा, जो मेरो सङ्गी हो," सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ। "गोठालालाई हिक्रा, र भेडाहरू तितरबितर हुनेछन्, र मेरो हात सानाहरूका विरुद्धमा म उठाउनेछु।" जकरिया १३:६-७। पापी मानिसको विकल्प र जमानीको निमित्त सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले ल्याउनुहुने दैविक न्यायमुनि खीष्ट पर्नुभएको थियो। परमप्रभुको न्याय वा इन्साफ भनेको के हो सो उहाँले भोगिरहनुभएको थियो। त्यसैकारण अरूहरूको निमित्त मध्यस्थता भएर पिताको सामु उहाँ उभिरहनुभएको छ। तर अहिले गेतसमनीमा आफ्नै लागि कसैले पहल वा मध्यस्थता गरुन् भन्ने उहाँको हृदयदेखि चाहना गर्नुभएको थियो। "- द डिजाएर अभ एजेज्, पृ. ६८६बाट रूपान्तरित।

गेतसमनीमा येशूलाई के भइरहेको थियो त्यसमा ध्यान गर्नुहोस्। सारा संसारको पापको वर्षाहरू उहाँमाथि झरिरहेको थियो। त्यो कस्तो अनुभव होला, कल्पना गर्न खोज्नुहोस्। विगत र पछि कुनै पनि मानिस त्यस परिस्थितिमा जाकिन बोलाइएको थिएन। हामीलाई परमप्रभुको प्रेमको बारेमा यसले के बताउँदछ? यसबाट तपाईं आफैले के आशा खिँच्नु सक्नुहुन्छ?

४. क्रूसमा टाँगिएको सनातन सृष्टिकर्ता परमपिता परमेश्वर

अपराधीलाई क्रूसमा टाँगिएर मृत्यु दण्ड दिने सजाय रोमी सभ्यताको सबभन्दा कठोर र निष्ठुर सजाय थियो। सबभन्दा खराब तरिकाले मर्ने सजाय भनेर मानिन्थो। कुनै पनि मानिसलाई त्यसरी मार्ने भयानक र विभत्स सजाय मानव क्रुरताको पराकष्ट थियो। त्यसमा पनि परमप्रभुको पुत्रलाई त्यसरी नै मृत्युदण्ड दिनु उहाँलाई गरिएको तिरस्कारको चरमसिमा थियो। हामीले यो कहिल्यै पनि बिर्सनुहुन्न कि उहाँ हामी जस्तै मानव हाड र छाला लिएर आउनुभएको थियो। उहाँलाई पित्दा, कोर्दा लगाउँदा, उहाँका हात र पाऊहरूमा काँटी ठोकिन्दा र घाऊ नै घाऊले क्षतविक्षत भएको शरीर क्रूसमामा लत्रकै झुन्दिनुपर्दा उहाँको शारीरिक पीडा र दर्द असह्य भएको होला। यो कठोर दण्ड सबभन्दा खराब अपराधीको निमित्त पनि निर्मम थियो।

कुनै दोष नभएको र निरपराध येशूलाई त्यसरी मार्नु मानव सभ्यताको अन्याय नीतिको पराकाष्ठा थियो।

यद्यपि, येशूको शारीरिक कष्ट येशूको आन्तरिक पीडाको सामु नरम नै थियो। यो मृत्युदण्ड निर्दोष र निरपराध व्यक्तिलाई दिनुभन्दा अर्कै थियो।

अनजान मानिसलाई मार्नुभन्दा पनि येशूको मृत्युमा भएका घटनाहरूको वातावरणमा के बढि गतिविधिहरू भइरहेको थियो भनेर धेरै जसोले बुझेका थिए? त्यहाँ जे जे भइरहेका थिए त्यसले के उल्लेखनीय कुराहरू प्रकट भएको थियो भनेर देहायका पदहरूले हामीलाई देखाउँदछ? हेर्नुहोस्, "४१ मुख्य पूजाहारीहरूले पनि शास्त्रीहरू र धर्म-गुरुहरूका सँगसँगै उहाँको गिल्ला गर्दै भने, ४२ "यसले अरूलाई त बचायो, आफूलाई चाहिँ बचाउन सक्दैन। यदि इस्राएलको राजा हो भने अहिले नै क्रूसबाट तल ओर्लेर आओस्, र हामी यसलाई विश्वास गर्नेछौं। ४३ यसले परमेश्वरमा भरोसा राख्छ। परमेश्वरले यसलाई चाहनुहुन्छ भने उहाँले यसलाई अहिले छुटकारा देऊन्, किनकि यसले 'म परमेश्वरको पुत्र हुँ,' भनी भन्दथ्यो।" ४४ अनि उहाँसँग क्रूसमा झुण्ड्याइएका ती डाँकूहरूले पनि यही किसिमले उहाँको अपमान गरे।

४५ अब मध्याह्नदेखि तीन बजेसम्म सारा देशमा अन्धकार भयो। ४६ तीन बजेतिर येशू यसो भनेर ठूलो सोरले कराउनुभयो, "इलोई, इलोई, लामा सबखथनी?" अर्थात्, "हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्यागनुभएको छ?" ४७ त्यहाँ उभिएकाहरूमध्ये कति जनाले यो सुनेर भने, "यस मानिसले एलियालाई बोलाउँदछ।"

मत्ती २७:४१-४७, "५१ त्यसै घडी मन्दिरको पर्दा टुप्पादेखि फेदसम्म दुई भाग भएर च्यातियो, र जमिन काँप्न लाग्यो, र चट्टानहरू फुटे। ५२ चिहानहरू उघारिए, र सुतिगएका धेरै सन्तहरूका मृत शरीर जीवित भई उठे, ५३ र तिनीहरू चिहानहरूबाट निस्के, र मृतकबाट येशूको पुनरुत्थान भएपछि तिनीहरू पवित्र सहरमा प्रवेश गरे र धेरैकहाँ देखा परे। ५४ जब कप्तान र तिनीसँग येशूलाई रुँगेहरूले भूकम्प र त्यहाँ भइरहेका घटना देखे, तब अति भयभीत भएर तिनीहरूले यसो भने, "साँचै, यिनी परमेश्वरका पुत्र रहेछन्।" मत्ती २७:५१-५४, "अनि मन्दिरको पर्दा टुप्पादेखि फेदसम्मै दुई भाग भई च्यातियो।" मर्कूस १५:३८।

निर्दोषलाई अन्यायपूर्वक मारिन्दा येशूको मामिलामा केवल मृत्युमात्र होइन असाधारण गतिविधिहरू त्यहाँ भइरहेका थिए भनेर स्पष्टरूपमा

देखाइरहेको थियो। बाइबल अनुसार परमप्रभु परमेश्वरको पापप्रतिको रोष र क्रोध उहाँमाथि खनिएको थियो। येशू क्रूसमा दुःख पाउनुको अर्थ पापप्रति धर्मपरायण र न्यायप्रेमी परमप्रभुको आक्रोशको प्रदर्शन गर्नुभएको थियो। त्यो पाप केवल यहूदीहरूको मात्र नभएर सारा संसारको थियो। त्यसकारण येशूको दुःख गहिरो, अन्धकारमय र अति पीडादायी थियो जुन कुनै पनि मानव प्राणीलाई थाहा थिएन न त अनुभव नै गर्द सक्छ।

तपाईं जुनसुकै संघर्षहरूको सामना गरिरहनुभएको छ, क्रूसमा येशूको महाकष्टको वास्तविकताबाट तपाईंले कस्तो आशा र सान्त्वना खिँच्न सक्नुहुन्छ?

५. पीडा र वेदनाले ग्रष्ट परमप्रभु

जबसम्म हामी यस संसारमा छौं तब सम्म दुःख पाउँछौं भन्ने कुरामा हामी आँचा चिम्लन सक्दैनौं। दुःख पाउनु प्रत्येक मानिसको जीवनशैलीको एक भाग हो र त्यसबाट जुनसुकै दर्शन वा धर्मले भगाउन खोजेतापनि भाग्न सकिन्दैन। पतित मानव प्राणी भएको भएकोले यस संसारमा जन्मेपछि कुनै न कुनैरूपमा दुःख हाम्रो खानाको गाँस जस्तै हुनै पर्दछ। दुःख र पीडाबाट यस संसारमा कोही पनि धुन्दर येशूका भक्त नै किन नहुन् ऊ अलग बस्न सक्दैन न त अलग नै राखिन्छ भनेर बाइबलले हामीलाई प्रतिज्ञा गरिएको छ। तर त्यसको विपरित...

यस तितो सत्यको मामिलामा देहायका पदहरूले हामीलाई के खुलासा गरिएको छ? हेर्नुहोस्: "१९ तर कुनै-कुनै यहूदीहरू एन्टिओखिया र आइकोनियनबाट त्यहाँ आइपुगे, र भीडलाई मनाएर पावललाई दुङ्गा बसाए, र तिनी मरे होलान् भन्ठानेर सहरदेखि बाहिर घिस्स्याएर लगे। २० तर जब चेलाहरू तिनको वरिपरि उभिए तिनी उठे, अनि सहरभित्र पसे, र भोलिपल्ट बारनाबाससँग निस्केर डर्बीमा गए। २१ तिनीहरूले त्यस सहरमा सुसमाचार प्रचार गरेर धेरै चेलाहरू बनाए, र तिनीहरू लुस्त्रा, आइकोनियन र एन्टिओखियामा फर्के, २२ चेलाहरूका आत्मालाई सुदृढ गराउँदै उनीहरूलाई विश्वासमा रहिरहने अर्ती दिए, र धेरै कष्ट सहर हामी परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नुपर्छ भनी उनीहरूलाई भने।" प्रेरित १४:१९-२२, "२७ केवल तिमीहरूका जीवनको चाल खीष्टका सुसमाचारको योग्य होस्। म चाहे आएर तिमीहरूलाई देखूँ, चाहे अनुपस्थित रहूँ, म तिमीहरूका बारेमा यही कुरा सुन्न चाहन्छु, कि तिमीहरू एउटै आत्मामा दृढ बनी खडा भएका छौं, र एउटै मनका

भई सुसमाचारको विश्वासको निमित्त मिलेर परिश्रम गर्दछौं, २८ र विरोधीहरूसँग केही कुरामा डराउँदैनौं। तिनीहरूका निमित्त यो विनाशको लक्षण हो, तर तिमीहरूका निमित्त चाहिँ मुक्तिको प्रत्यक्ष लक्षण हो, जुन मुक्तिचाहिँ परमेश्वरबाट हो। २९ किनभने ख्रीष्टको निमित्त तिमीहरूलाई यो दिइएको छ, कि तिमीहरूले उहाँमाथि विश्वास गर्नु मात्र होइन, तर उहाँको खातिर दुःख पनि भोग्नुपर्छ, ३० र त्यही सङ्घर्ष जो तिमीहरूले ममा देख्यौं र मसँग छ भनी अहिले सुन्दछौं, त्यसैमा तिमीहरू लागेका छौं।" फिलिप्पी १:२७-३० र "१० अब त तिमीले मेरो शिक्षा, मेरो चरित्र, मेरो जीवनको लक्ष्य, मेरो विश्वास, मेरो धैर्य, मेरो प्रेम, मेरो स्थिरता देखेका छौं, ११ मेरा सतावटहरू र मेरा कष्टहरू एन्टिओखियामा, आइकोनियनमा र लुस्त्रामा ममाथि के पर्न आयो र कस्ता-कस्ता सतावटहरू सहें, तापनि ती सबैबाट प्रभुले मलाई बचाउनुभयो। १२ ख्रीष्ट येशूमा भक्तिसाथ जीवन बिताउन इच्छा गर्नेहरू सबै जना सतावटमा पर्ने नै छन्, १३ तर दुष्ट मानिसहरू र ठगाहाहरू ठगेर र ठगिएर झन्-झन् दुष्ट हुँदैजानेछन्।" २ तिमोथी ३:१०-१३।

यद्यपि, हाम्रो दुःखकष्ट र पीडाको बीचमा दुई थोकहरू हाम्रो दिमागमा राख्न जरुरी छ।

पहिलो, खीष्ट हाम्रो प्रभु, हामी कुनैले दुःख पाउनुभन्दा धेरै नराम्रो दुःख उहाँले भोग्नुभएको थियो। क्रुसमा उहाँ, "३ मानिसहरूबाट घृणित थियो र इन्कार गरियो, अफसोसमा परेको मानिस र कष्टसित परिचित। ऊ त्योजस्तो थियो, जसलाई देखेर मानिसहरू आफ्ना मुख फर्काउँछन्। ऊ घृणित थियो, र हामीले उसलाई केही मोलको गनेनौं। ४ निश्चय नै उसले हाम्रा निर्बलताहरू बोक्न, र हाम्रा दुःख भोग्न, तापनि हामीले उसलाई परमेश्वरबाट हिराईएको, उहाँबाट पिटिएको र दुःखमा परेको सम्झ्यौं। ५ तर ऊ त हाम्रा अपराधहरूका निमित्त छेडियो। हाम्रा अधर्मका निमित्त ऊ पेलियो। हामीमा शान्ति ल्याउने दण्ड उसमाथि पन्यो..." यशैया ५३:३-५। हामी प्रायजसो व्यक्तिगतरूपमा वा व्यक्तिगतको निमित्त दुःख पाउँछौं तर उहाँ हामी सबैको निमित्त सामुहिकरूपमा वा सामुहिकको निमित्त दुःख पाउनुभयो। उहाँ पापहित हुनुहुन्थ्यो तर उहाँ हाम्रो निमित्त पाप हुनुभयो (२ कोरन्थी) ५:२१। उहाँले यस्तो किसिमको पीडा र वेदना भोग्नुभयो जुन हामी पापी मानिसले कल्पना पनि गर्न सक्दैनौं।

दोस्रो, जब हामी दुःख पाउँछौं तब येशूले दुःख पाउनु भएका नतिजाहरूको बारेमा याद गर्नुपर्छ, त्यो हो हाम्रो निमित्त खीष्टले के गर्नुभयो त्यसबाट हामीलाई हामीलाई उपलब्ध गराइएको प्रतिज्ञा।

हामीलाई के प्रतिज्ञा गरिएको छ सो देहायका पदहरूमा हेर्नुहोस्, "२७ "मेरा भेडाहरूले मेरो सोर सुन्छन्, र तिनीहरूलाई म चिन्छु, र तिनीहरू मेरो पछि आउँछन्। २८ तिनीहरूलाई म अनन्त जीवन दिन्छु, र तिनीहरू कहिल्यै नष्ट हुनेछैनन्, र कसैले तिनीहरूलाई मेरो हातबाट खोसी लैजानेछैन। २९ मेरा पिताले ती मलाई दिनुभएको छ; उहाँ सबैभन्दा महान् हुनुहुन्छ। पिताको हातबाट कसैले तिनीहरूलाई खोसी लानेछैनन्। ३० पिता र म एक हौं।" यूहन्ना १०:२७-३०, "१९ तिमीहरूमा रहेको मानवीय कमजोरीको कारणले म तिमीहरूले बुझ्न सकिने भाषामा बोलिरहेको छु। किनकि जसरी तिमीहरूले एक पल्ट आफ्ना अङ्गहरूलाई अशुद्धता र झन्-झन् बढी अपराधका निमित्त समर्पण गर्नु, अब त्यसरी नै पवित्रकरणको निमित्त आफ्ना अङ्गहरूलाई धार्मिकताको निमित्त समर्पण गर। २० तिमीहरू पापका कमारा भएको बेलामा चाहिँ धार्मिकताको लेखि स्वतन्त्र थियौ। २१ अब जुन कुराहरूमा तिमीहरू अहिले शर्माउँछौ, सो कुराहरूबाट तिमीहरूले के प्रतिफल पायौ? ती कुराहरूको अन्त्यचाहिँ मृत्यु हो। २२ तर अब तिमीहरू पापबाट मुक्त भई परमेश्वरका कमारा भएका छौ, अनि तिमीहरूले पाउने प्रतिफलचाहिँ पवित्रकरण हो, र त्यसको अन्त्यचाहिँ, अनन्त जीवन। २३ किनकि पापको ज्याला मृत्यु हो, तर परमेश्वरको सित्तैको वरदान खीष्ट येशू हाम्रा प्रभुमा अनन्त जीवन हो।" रोमी ६:१९-२३, "१ परमेश्वरको दास र येशू खीष्टको प्रेरित पावलबाट, परमेश्वरका चुनिएकाहरूको विश्वास र भक्तिसँग मिल्दो तिनीहरूका सत्यको ज्ञान बढाउनलाई, २ जुन विश्वास र ज्ञान अनन्त जीवनको आशामा स्थिर छन्, अनि कहिल्यै झूट नबोल्नुहुने परमेश्वरले अनन्त कालदेखि प्रतिज्ञा गर्नुभयो।" तीतस १:१-२ र "२४ जुन कुरा तिमीहरूले सुरुदेखि नै सुनेका छौ, त्यो तिमीहरूमा रहिरहोस्। यदि सुरुदेखि नै सुनेको त्यो कुरा तिमीहरूमा रह्यो भने तिमीहरू पुत्र र पितामा रहनेछौ। २५ उहाँले हामीलाई जे प्रतिज्ञा गर्नुभयो त्यो हो- अनन्त जीवन।" १ यूहन्ना २:२४-२५।

हामी यस संसारमा रहनुजेल जुनसुकै कष्ट पीडा भोग्नु परेतापनि हामी येशूप्रति आभारित छौं, किनभने उहाँले हाम्रा पापहरूको निमित्त हामीले पाउनुपर्ने दण्ड भोग्नुभयो, उहाँले सुसमाचारको महान् प्रवन्ध मिलाउनुभयो ताकि

विश्वासद्वारा येशूमा सिद्ध र निर्दोष अहिले नै हुनसक्छौं र उहाँले नै अहिलेबाट सुरु हुने अनन्त जीवन उपलब्ध गराउनुभएको छ (मृत्यु केवल लोडशेडिङ्गमात्र हुन आउँछ-अनुवादक)। येशूले के गर्नुभयो, उहाँको सिद्ध जीवन र सिद्ध बलि पर्याप्त भएको र त्यसले पूर्णता प्राप्त गरेकोछ। त्यसैकारण यस संसारमा हाम्रो अस्तित्वमा दर्द, निराश, क्षतीले भरिपूर भएतापनि त्यो क्षणिक र आँखाको झिमिकमा बितेर जानेछन्। तिनीहरूको बिपरित हाम्रो निमित्त अनन्त जीवन पर्खिरहेको छ-नयाँ स्वर्ग र नयाँ पृथ्वी जहाँ पाप, दुःख र मृत्यु हुनेछैन। ती सबै थोक हामीलाई प्रतिज्ञा गरिएको छ र निश्चित गरिएको छ किनभने खीष्ट र अग्निपथमा जान उहाँ जानु भएकोले एक दिन छिट्टै उहाँले "आफ्ना छोराछोरीलाई देख्नेछ र आफ्नो दिन बढाउनेछ र परमप्रभुको इच्छा उहाँकै हातमा उन्नत हुनेछ। उहाँको प्राणको वेदनापछि उहाँले जीवनको ज्योति देख्नु हुनेछ र सन्तुष्ट हुनुहुनेछ।.." यशैया ५३:१०-११।

उपसंहार:

थप जानकारी: दिदीमाँ एलेन: डिजाएर एजेजको पृ. ६८५-६९७को "गेतसमनी" र पृ. ७४१-७५२को "कलभरी।"

"उहाँ ती पल्ट आफ्नो पीडा प्रार्थनाद्वारा पोख्नुभएको थियो। तीन पटक उहाँको मानवता अन्तिम शिर्ष बलि हुनुबाट खुम्चिएको थियो। अब मानव जातिको इतिहास संसारको मुक्तिदाता सामु आउँछ। दश आज्ञाहरूको अवज्ञा गर्ने र थिचोमिचो गर्नेहरूलाई उहाँले हेर्नुहुन्छ, यदि त्यतिकै छोडियो भने सबै जना नाश हुने निश्चित छ। मानिसक निरीहता वा असहायतालाई उहाँले उहाँले देख्नुहुन्छ। उहाँले पापको शक्तिलाई देख्नुहुन्छ। सारा संसारको दुःख, विपत्ती, वेदनाहरू र विनाश उहाँको अगाडि खडा हुन्छन्। निकट भविष्यमा आउने यस संसारको गतिलाई उहाँले हेर्नुहुन्छ, उहाँले निर्णय गरिसक्नुहुन्छ। आफ्नै जीवनलाई जोखिममा पारेर मानिसलाई बचाउन उहाँले प्रतिबद्धता गर्नुहुन्छ। उहाँले रगतको बप्तिस्मालाई स्वीकार्नुहुन्छ। उहाँद्वारा नै नाश हुनेतर्फ लम्किने करौडौं मानिसहरू अनन्त जीवन पाओस् भनेर आफ्नो जीवनलाई आहुति दिन तयार हुनुभयो। स्वर्गका स्थानहरू उहाँले छोड्नुभएको थियो, जहाँ शुद्धता, निर्मलता, सुख, शान्ति, मेलमिलाप र महिमाले भरिएको छ। एउटा हराएको भैंडा, यस जगतमा एउटा हराएको पृथ्वी जहाँ परमप्रभुको नीतिलाई मिचेर नाश हुन बाटोमा लागेका मानिसहरूको ताँति छन्, त्यसलाई

उद्धार गर्न उहाँ आउनुभएको थियो। अब उहाँले आफ्नो लक्ष्यबाट फर्किनुहुनेछैन। उहाँ पाप गर्न रुचाउने मानव जातको निमित्त मर्न निधो गर्नुभयो। उहाँको प्रार्थनाको सास अब उहाँ अर्पित हुनुभएको देखाएको थियो: यस कचौरा मैले नपिउँज्जेल मबाट नहटियोस्। तपाईंको इच्छा पूरा होस्।"-द डिजाएर अभ एजेज, पृ. ६९०, ६९३बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

- अ. परमेश्वर पिता आफैँ खीष्टको व्यक्तित्वद्वारा कुनै पनि मानव प्राणीले दुःख पाउनुभन्दा कडा दुःख पाउनुभएको थियो भन्ने आत्मज्ञानले हामीले पाउने दुःखमा कसरी सान्त्वना मिल्दछ? हाम्रो लागि खीष्टले सहनुभएको दुःखहरूको अर्थ हामीलाई के छ? यस अचम्मको सत्यले हामीले के सान्त्वना खिँचन सक्छौं? जब तपाईंले यस बारे चिन्तन गर्नुहुन्छ तब दिदीमा एलेको यो कथनलाई दिमागमा राख्नुहोस्: "पापले र पापको ज्यादातिले ल्याएको सबै दुःखकष्टहरू पापरहित परमेश्वरको पुत्रको काखमा खन्याइएको थियो।"-सेलेक्टेड मेसेजेज, बुक ३, पृ. १२९बाट रूपान्तरित।
- आ. विद्यासीहरूको समूहमा यस अध्यायमा उल्लेख गरिएका येशूको दुःखको बारेमा समिक्षा गर्नुहोस्। के के पीडाहरू उहाँले भोग्नुभएको थियो? तिनीहरू हामीले भोग्ने जस्ता कति छन् र हामीले भोग्नेभन्दा कति फरक छन्? उहाँले तिनीहरूलाई कसरी सम्हाल्नुभयो जसले गर्दा हाम्रै अति दुःखमा कसरी सम्हाल्ने भनेर उहाँबाट सिक्न सक्छौं?
- इ. तपाईंको मनपर्ने बाइबलका प्रतिज्ञाहरू के के हुन्? तपाईंको दुःख, कष्ट, वेदना र पीडामा ती प्रतिज्ञाहरूमा कसरी झुन्डिरहन सक्नुहुन्छ? लेख्नुहोस्, आफ्नैलागि दावी गर्नुहोस् र अरूहरूलाई सुनाउनु होस्।
- ई. यस अध्यायबाट तपाईंले सिकेका उल्लेखनीय मुख्य विषयहरूलाई सारांशमा लेख्नुहोस्। तपाईंका के प्रश्नहरूको जवाफ पाउनुभएको छ? के विषयको जवाफ अझै पाउनुभएको छैन? हामीलाई धेरै अलमल र हैरान पार्ने विषयबस्तुहरूको बारेमा मन्थन गर्न एक आपसमा कसरी सहयोग गर्ने?

कथा १३
साबथको प्रभुलाई सम्मान
फिलिप

सबै थोक पाँच कक्षादेखि सुरु भएकोथियो। ब्राजिलको निजी स्कूलमा फिलिप पढ्न भर्ना भएको थियो। त्यस स्कूलमा सबै जना शनिबार रोमन क्याथोलिक धर्म सिकाउने कक्षामा लिनैपर्छ भन्ने नियम थियो। तर उसका आमाबाबुहरूले तिनीहरू सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट नभएकोले फिलिपलाई त्यस कक्षामा जान नगरियोस् भनेर त्यस स्कूलको प्रिन्सिपलसँग अनुरोध गरे। तर प्रिन्सिपलले फिलिपको भविष्यमा धेरै समस्याहरू झेलनेछन् भनेर महसुस गरेर सोधे, "शनिबार कक्षाहरूमा गएन भने फिलिप कसरी ग्याइएट हुन्छ होला? हाइस्कूलमा धेरै कक्षाहरू शनिबारमा संचालन हुन्छ। के परमेश्वरको निमित्त सबै दिन बराबर होइन र?" तर उनले शनिबारको दिन धार्मिक कक्षामा नगइकन अर्कै कोठामा बाइबर साबथ स्कूल पाठ पढ्न अनुमति दिए। तर आफू अरूभन्दा फरक भएकोले असजिलो भएको महसुस गरे। तर तिनीहरूको लहैलहैमा जाने चाहना पनि गरेन। उनले बालककालमा सिकेको पाठ याद गरे, "यद दानिएल र युसूफलाई परमेश्वरले सहयोग गर्नुभयो भने म पनि उहाँलाई विश्वास गरिनै रहनेछु र उहाँले मलाई सहायता गर्नुहुनेछ।

अनि जब फिलिप छ कक्षामा पुग्यो त शनिबार पनि अरू कक्षाहरू हुन थाल्यो। पहिला त दुई वा तीन कक्षाहरू हुन्थ्यो। ती कक्षाहरूमा फिलिप भाग लिएन र साथीहरूको नोट सारेर पढ्न थाल्यो। शनिबार परमेश्वरको आराधना गर्ने फिलिपको अधिकारलाई स्कूलले सम्मान गरेको थियो। त्यसकारण, उनलाई छ कक्षामा चढाइएको थियो। जब फिलिपले प्राथमिक तह सिध्यायो तब माध्यमिक तहमा जाँदा फिलिमका बाबुआमालाई प्रिन्सिपलले फेरि बोलाएर सोधे, "धेरै कक्षाहरू शनिबार संचालन हुन्छ। के तपाईंहरूले उनलाई यस स्कूलमै राख्न चाहनुहुन्छ?" आफू पनि धेरै वर्ष अघि त्यही स्कूलमा पढेले फिलिपलाई त्यस स्कूलबाट निकाल्न नचाहेनेमा उनी अडिग थिए।

फिलिपले शनिवार हुने सबै कक्षाहरूबाट अलगै बसे। कहिलेकाहीं उसलाई गा-हो हुन्थ्यो किनकि आधा जस्तो मुख्य विषयहरूको कक्षा शनिबारै हुन्थ्यो। ती कक्षाहरू अरू दिनमा हुन्नथ्यो। तर फिलिपको बफादारीतालाई परमेश्वरले सम्मान गर्दै रहनुभयो र फिलिप अर्को कक्षामा चढे। पहिला हाइस्कूलका कक्षाहरू सोमबारदेखि शुक्रवार १:३०देखि ८:४०बेलुकासम्म हुन्थ्यो। कहिलेकाहीं बिहान पनि कक्षा हुन्थ्यो। तर शनिवारमा कक्षाहरू हुन बढ्न थाले। शनिवार हुने तीन कक्षाहरू शुक्रवार बेलुका हुन थाल्यो, शनिवार बिहान चारवटा कक्षाहरू र शनिवार बेलुका सातवटा कक्षाहरू। फिलिपले सावधमा हुने कुनै पनि कक्षामा सरिक भएन। परमेश्वरले फिलिपलाई आशिष दिनुभयो र उसले बान्ह क्लास सिध्यायो।

तर उनी ठूलो समस्यामा पछि पन्यो। उनी डाक्टर हुन चाहेको थियो। राष्ट्रिय विश्वविद्यालयमा प्रवेश जाँच दिनुपर्दा शनिवारमा परेको थियो। उसको निम्ति संसारै ढलेको जस्तो भएको थियो। कतिपय अरू विश्वविद्यालयमा पनि उनी भर्ना हुन सकेन।

उसले प्रार्थना गर्‍यो, "हे प्रभु म जहिले पनि तपाईंको बफादार भएको छु। अहिले मलाई किन आशिष दिनुहुन्न?" उसलाई दुःख नै लागेपनि उनमा शान्ति भएको अनुभव गरे किनकि उसले परमेश्वरमाथि भरोसा राखेको थियो। उहाँलाई सबै कुरा थाहा छ, सबै कुरा सुन्नुहुन्छ र सबै थोक देख्नुहुन्छ भन्ने कुरोमा ऊ ढुक्क भएको थियो।

अनि आफ्नो बुवा काम गरेको निजी विश्वविद्यालयमा प्रवेश परिक्षा लियो। त्यसबेला उसले त्यस परिक्षामा लेखेको निबन्ध अझसम्म उसलाई याद छ, त्यो थियो, "विज्ञान र धर्म।"

त्यस विश्वविद्यालयमा पनि उसको नाउँ निस्केन। फिलिपले फेरि प्रार्थना गर्‍यो र एक हप्तासम्म के गर्ने भनेर सोचिरह्यो।

अनि विश्वविद्यालयले प्रवेश परीक्षामा सफल भएको दोस्रो सूची निकाल्यो। उसको नाउँ सबभन्दा माथि थियो। परिक्षाको निबन्धमा उनले उच्च मार्क ल्याएको थियो।

विश्वविद्यालयमा शनिवार कक्षा पनि उनको समस्या नै भइरह्यो। तेस्रो वर्षमा उसको कक्षा हप्तामा चारवटा क्लास हुन्थ्यो भने शनिवार पनि दुई कक्षाहरू। उसको शिक्षकले एउटा विषयमा उसलाई फेल गरायो। "तिमी शनिवार कक्षामा गएन भने तिमी कसरी डाक्टर हुने? यस पेसाले तिमीबाट धेरै

अपेक्षा गर्दछ। तिमीलाई हामी सहयोग गर्न सक्दैनौं," उसको सल्लाहकार शिक्षकले उसलाई सुनायो।

तर परमेश्वरले अचम्म तरिकाले काम गर्नुभयो। जब फिलिपले अर्को सेमिस्टरमा भर्ना भयो तब असाधारणरूपमा धेरै विद्यार्थीहरू त्यही विषयमा फेल भएको उसले थाहा पायो। त्यसले गर्दा ऊ फेल भएको विषयको निमित्त थप कक्षा संचालन गर्ने निर्णय गरियो र त्यो कक्षा शनिवार भएको थिएन। जुन शिक्षकले उनसलाई फेल गरायो त्यही कक्षा लिने उसको यो अवसर थियो। त्यस विषयमा ऊ पास भयो।

विश्वविद्यालयमा अध्ययन गर्ने क्रममा उसलाई धेरै शिक्षकहरूले शनिवार किन कक्षामा भाग लिएन भनेर सोधेका थिए। त्यसको जवाफले उसलाई र उसको धार्मिक वा स्वविवेकको स्वतन्त्रताप्रति धेरै आदर गर्न गर्नु थाले। उसले हप्ताको सातौं दिन साबथको बारेमा धेरैलाई सुनाउने अवसर मिलेको थियो।

फिलिपले आफ्नो पढाइ सकेपछि पनि विश्वविद्यालयमा शनिवार हुने परीक्षा उसलाई मुश्किलनै भएको थियो। डाक्टरको निमित्त लाइसेन्स पाउन र काम गर्न चाहिने परीक्षा शनिवारै हुन्थ्यो। तर फिलिपले अरू समयहरूमा परीक्षा दिन सक्ने भएको थियो। डाक्टरी पेसाको निमित्त लाइसेन्स पाउनेहरूमा केवल ३० प्रतिशतमात्र सफल भएको थियो। ब्राजिलभरि अचम्म तरिकाले सयौं उम्मेदवारहरूमा उनी प्रथम भएको थियो।

आज फिलिप पढेको निजी विश्वविद्यालयमा आफै प्रोफेसर हुन पुगेको छ। केही दिन पहिले एक जना प्रोफेसरले शिक्षकहरूको मिटिङमा एक जना एडभेन्टिस्ट उनको कक्षामा पढिरहेको छ भनेर सुनाए। "यदि त्यस महिला विद्यार्थी शनिवार मेरो कक्षामा आएन भने कसरी डाक्टर बन्न पास होला?" उनले आफ्ना सहकर्मी प्रोफेसरलाई सोधे। अनि एक जना लामो समयसम्म शिक्षक काम गरेकोले शिक्षकले फिलिपलाई औँल्याउँदै जवाफ दिए, "यहाँ तपाईंहरूको माझमा जीवित ज्वलन्त उदाहरण छ जुन तपाईंहरूकै अगाडि हुनुहुन्छ। उहाँले शनिवार क्लासमा नगएपनि डाक्टर हुन सफल हुनुभएको छ।"

साबथको कथा बारम्बार दोहोरिएको छ। जसरी फिलिप विश्वासिलो भएका थिए र परमेश्वरले सहयोग गर्नुभयो त्यसरी नै उहाँप्रति बफादार हुने प्रत्येक विद्यार्थीलाई उहाँले सहयोग गर्नुहुन्छ। त्यसको फलस्वरूप तिनीहरूका अनुभवहरू उहाँको महिमाको निमित्त मिशन कथा भइरहनेछ।

-आन्ड्रय मेकचेस्नी